

KÚRIA

Bfv.III.132/2013/5.szám

A Kúria Budapesten, a 2013. év október hó 15. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A család büntette miatt H. L. ellen folyamatban volt büntetőügyben a terhelt védője által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a Kiskőrösi Városi Bíróság 6.B.44/2010/28. számú, illetőleg a Kecskeméti Törvényszék 3.Bf.41/2012/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

H. L. terheltet a Kiskőrösi Városi Bíróság a 2011. november 29-én kelt 6.B.44/2010/28. számú, illetve a Kecskeméti Törvényszék a 2012. október 11. napján jogerős 3.Bf.41/2012/4. számú ítéletével 4 rendbeli, 3 esetben folytatólagosan elkövetett család büntette miatt halmazati büntetésül 1 évi börtönbüntetésre ítélte, amelynek végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette.

A bíróság által megállapított tényállás a következő.

1) A terhelt a P. B. Kft. képviselőjeként 2008. április 17-én szállítási és kereskedelmi együttműködési megállapodást kötött V. Z. egyéni vállalkozóval, mint szállítóval.

Még ezen a napon átvett bizományi értékesítésre egy 134.700 forint összegű G., és egy 79.400 forint értékű L. bútort.

A terhelt a bútorokat nem vitte vissza, a vételárat nem fizette ki.

Ezt követően 2008. augusztus 27-én 285.000 forint, 2008. szeptember 3-án 399.200 forint, 2008. szeptember 11-én 205.500 forint, 2008. október 27-én 412.300 forint, összesen 1.312.000 forint értékben, mindösszesen tehát 1.526.100 forint értékben vett át értékesítésre különböző bútorokat a sértettől, amelyeket eladott és a vételárral nem számolt el.

137.100 forint értékű bútor viasszaszállításra került, így a meg nem térült kár: 1.389.000 forint.

2/a) A terhelt adásvételi szerződést kötött a L. L. Kft. és a L. M. Kft-vel.

A terhelt a L. M. Kft-től 2008. október 9-én 2 darab matracot vett át 92.232 forint értékben, a vételárat azonban nem fizette meg.

2/b) A terhelt a L. L. Kft-től 2008. október 9-én 189.491 forint, 2008. október 20-án 129.464 forint, összesen tehát 318.955 forint értékben vett át és értékesített bútorokat, amelyek ellenértékét nem fizette meg, az okozott kár nem térült meg.

3) A terhelt 2007. május 25-én szállítási szerződést kötött a D. M. Zrt-vel, és 2008. október 13-án 6 darab B. széket vett át 133.200 forint értékben, 2008. november 13-án 8 darab N. széket 134.880 forint értékben, amelyeket értékesített, de az ellenértéket nem fizette meg.

A 268.080 forint kár nem térült meg.

A jogerős ítélet ellen a terhelt védője tartalmilag a Be. 416. § (1) bekezdés c) pontjára hivatkozással, a Be. 373. § (1) bekezdés III. a) pontjában írt eljárási szabálysértés elkövetése miatt nyújtott be felülvizsgálati indítványt, amelyben a megtámadott határozatok hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását kezdeményezte.

A felülvizsgálati indítvány hivatkozása szerint a másodfokú bíróság azon kiegészítéséből, hogy a terhelt magánszemélyként a R-i Takarékszövetkezettől hitelt vett fel, arra kell következtetni, hogy a terhelt szándéka a Kft-jének működőképessé tételére és az adósságok visszafizetésére irányult. Ebből következően a terheltnek nem állt szándékában a sértettek megtévesztése fizetési képességeit illetően.

A védő jogi okfejtése szerint a másodfokú bíróság a tényállás kiegészítésével kapcsolatos indokolási kötelezettségének nem tett eleget, ezért a Be. 373. § (1) bekezdés III. a) pontja alapján a

határozat felülbírálatra alkalmatlan.

A Legfőbb Ügyészség a BF.1084/2013. számú átiratában a felülvizsgálattal megtámadott határozatok hatályában fenntartására tett indítványt.

A Kúria az ügyben nyilvános ülést tartott.

A terhelt védője felülvizsgálati indítványát változtatás nélkül fenntartotta, és védence bűncselekmény hiányában történő felmentését indítványozta azzal a kiegészítéssel, hogy a terhelt, mint vállalkozó átmenetileg nehéz gazdasági-pénzügyi helyzetbe került, és ez okozott számára fizetési nehézségeket. Anyagi helyzete rendeződött, és fizetési kötelezettségének eleget tett.

A Legfőbb Ügyészség képviselője átiratában írtakat fenntartva a határozat hatályában fenntartását indítványozta.

A felülvizsgálati indítvány az alábbiak szerint nem alapos.

Az alapügyben eljáró bíróságok a terhelt bűnösségét 4 rendbeli, a Btk. 318. § (1) bekezdésébe ütköző és részben az (5) bekezdés b) pontja, részben a (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő csalás büntetében állapították meg.

Mind az első-, mind a másodfokú bíróság részletesen feltárta és a tényállásban rögzítette a csalás valamennyi tényállási elemét, nevezetesen a jogtalan haszonszerzési célzatot, a sértettek megtévesztését és tévedésben tartását, valamint azt, hogy a terhelt cselekményeivel a sértetteknek kárt okozott.

Felülvizsgálatnak kizárólag a Be. 416. § (1) bekezdésében tételesen felsorolt okok miatt van helye, és a felülvizsgálati eljárásban a Kúria a Be. 423. § (4) bekezdésére tekintettel csak az indítványban megjelölt felülvizsgálati okra, valamint - az indítványtól függetlenül, az (5) bekezdése szerint hivatalból - a 416. § (1) bekezdés c) és d) pontja szerinti eljárási szabálysértésekre lehet figyelemmel.

Jelen esetben azonban maga a felülvizsgálati indítvány hivatkozott a Be. 373. § (1) bekezdés III. a) pontjában írt feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértésre.

Következésképpen a Kúria a felülvizsgálat során a Be. 416. § (1) bekezdés c) pontjára figyelemmel azt vizsgálta, hogy az eljáró első- vagy másodfokú bíróság olyan mértékben nem tett-e eleget indokolási kötelezettségének, hogy emiatt az ítélet felülbírálatra alkalmatlan.

Ennek során megállapította, hogy az első fokon eljáró bíróság teljesítette indokolási kötelezettségét, a feltárt bizonyítékokat az egyes cselekményekkel kapcsolatosan megvizsgálta, azokat külön-külön és összességében is értékelte, számot adva arról, hogy mely bizonyítékokra alapította a tényállást, következésképpen megállapítható volt az is, hogy mire alapította a terhelt bűnösségének kimondását és a cselekmények jogi értékelését.

A Kúria álláspontja szerint a másodfokú ítélet indokolását támadó kifogások sem alaposak.

A másodfokú bíróság a Be. 352. § (2) bekezdésében írt törvényi kötelezettségének eleget téve kiegészítette az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást, de mint előre bocsátotta: tette ezt „a történeti tényállást érintően összhangban az elsőfokú bíróság mérlegelésével, a bizonyítékok értékelését tartalmazó indokolási részben tett megállapításokat a tényállási részbe átemelve”.

Ennek eredményeként az elsőfokú ítélet 7. oldalának utolsó bekezdésében, a 8. oldal második és harmadik bekezdésében írtakat az indokolási részből kivéve technikailag a tényállás részévé tette.

Figyelemmel arra, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság e kiegészítésekkel érintett részletes okfejtését nem érintette, e tényekkel kapcsolatosan további indokolási kötelezettség sem terhelte.

A Be. 416. §-ának (1) bekezdés c) pontja alapján - figyelemmel a Be. 373. §-ának (1) bekezdés III. a) pontjára - az indokolási kötelezettség elmulasztása csak akkor ad okot a megtámadott határozatok hatályon kívül helyezésére és új eljárás lefolytatására, ha a bíróság az indokolási kötelezettségének oly mértékben nem tett eleget, hogy emiatt az ítélet a felülbírálatra alkalmatlan.

A tényállás kiegészítésének indokai, és a másodfokú bíróságnak azzal kapcsolatos jogi álláspontja ítéletének indokolásából pontosan megismerhető, az mind terjedelmében, mind tartalmában kielégítő, így a felülvizsgálati indítványnak az indokolási kötelezettség elmulasztásával kapcsolatos jogi okfejtése nem alapos.

Nem helytálló a felülvizsgálati indítvány azon hivatkozása sem, amely szerint a másodfokú bíróságnak a tényállás kiegészítéséből a megtévesztő szándék, illetve magatartás hiányára kellett volna következtetnie.

Ezzel kapcsolatosan megjegyzi a Kúria, hogy a bizonyítékok értékelése körében levont következtetések helyessége, és az

értékelés eredménye kívül esik a feltétlen eljárási szabálysértések körén, ugyanis az tartalmilag az ügydöntő határozat megalapozottságának megkérdőjelezését jelenti, amely felülvizsgálat alapját nem képezheti.

Ekként a Kúria - miután nem észlelt olyan, az indítványokban nem kifogásolt eljárási szabálysértést sem, amelynek vizsgálatára a Be. 423. § (5) bekezdése alapján hivatalból köteles - a felülvizsgálati indítványnak nem adott helyt, s a megtámadott határozatokat a Be. 426. §-a alapján hatályában fenntartotta.

A végzés elleni fellebbezés és a felülvizsgálat kizártságára, valamint az indítvány megismétlésének tilalmára vonatkozó figyelmeztetés a Be. 3. §-ának (4) bekezdésén, illetve a Be. 416. § (4) bekezdés b) pontján, továbbá a Be. 418. § (3) bekezdésén és a 421. § (2) és (3) bekezdésén alapul.

Budapest, 2013. október 15.

Dr. Akác Zoltán s.k. a tanács elnöke, Dr. Varga Zoltán s.k. előadó bíró, Dr. Szabó Judit s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

írnok
BÉ